U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalované **České advokátní komoře,** se sídlem Praha 1, Národní 16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 1. 2012, č. j. 30 A 11/2012 – 7,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 31. 1. 2012, č. j. 30 A 11/2012 – 7, postoupil žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2012, č. j. 3666/11, č. j. 3668/11, č. j. 3670/11, č. j. 3673/11, č. j. 3674/11 a č. j. 3675/11, Městskému soudu v Praze, jako soudu místně příslušnému.

Na toto usnesení zareagoval žalobce (dále jen „stěžovatel“) podáním k Nejvyššímu správnímu soudu ze dne 10. 2. 2012, v němž uvedl, že namítá místní nepříslušnost Městského soudu v Praze k vedení řízení a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadenému usnesení „*odňal účinnost*“ a dal závazný pokyn Krajskému soudu v Brně, aby „*i nadále vedl proces.*“

Toto podání bylo zdejším soudem vyhodnoceno jako kasační stížnost, neboť stěžovatel v něm nesouhlasí s posouzením otázky příslušnosti Městského soudu v Praze. Jak již Nejvyšší správní soud mnohokrát judikoval, podání je třeba hodnotit dle jeho obsahu a nikoliv pouze podle jeho označení. V tomto případě stěžovatel brojí proti výše specifikovanému usnesení, a přestože výslovně nenavrhuje jeho kasaci, žádá, aby byla napadenému usnesení „*odňata účinnost*“ a aby řízení bylo i nadále vedeno Krajským soudem v Brně (domáhá se tedy toho, aby věc postoupena nebyla). Proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu přitom existuje pouze jediný zákonem předvídaný opravný prostředek – kasační stížnost (její přípustnost proti tomuto typu

rozhodnutí potvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 1. 2005, č. j. 6 Ads 31/2004 - 35, in www.nssoud.cz, či v usnesení ze dne 21. 12. 2007, č. j. Nad 22/2007 - 101, publ. pod č. 2503/2012 Sb. NSS), na jejímž základě by mohlo být takové usnesení odklizeno. Domáhá-li se tedy stěžovatel toho, aby věc nebyla postoupena, je zřejmé, že po materiální stránce jde o kasační stížnost proti usnesení, kterým bylo o postoupení věci rozhodnuto.

Nejvyšší správní soud se poté, co stěžovatelovo podání vyhodnotil jako kasační stížnost, zabýval před meritorním posouzením věci tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout a zjistil, že stěžovatel za podanou kasační stížnost nezaplatil soudní poplatek. Proto ho usnesením ze dne 6. 3. 2012, č. j. 2 As 49/2012 – 10, vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč; zároveň ho poučil o následcích neuposlechnutí této výzvy a o tom, že má právo žádat o osvobození od soudních poplatků. Tuto výzvu stěžovatel převzal dne 23. 3. 2012.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatný okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí, dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Jak již bylo výše uvedeno, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby zaplatil soudní poplatek v dodatečně stanovené lhůtě 7 dnů a poučil jej i o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel usnesení převzal, avšak ve stanovené lhůtě, ani později, soudní poplatek nezaplatil, ani nepožádal o osvobození od soudních poplatků. Je tedy evidentní, že soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen a není tak splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. S ohledem na uvedené skutečnosti zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť bylo řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu